

**Oświadczenie złożone przez senatorów
Jana Rulewskiego, Sławomira Rybickiego, Mieczysława Augustyna,
Andrzeja Kobiaka, Barbarę Zdrojewską, Aleksandra Pocięja,
Jadwigę Rotnicką, Piotra Florę, Jerzego Wcisłę, Kazimierza Kleinę,
Piotra Zientarskiego, Mariana Poślednika, Barbarę Borys-Damięcką,
Tomasza Grodzkiego, Piotra Wachę i Ryszarda Bonisławskiego
na 66. posiedzeniu Senatu
w dniu 26 października 2018 r.**

Oświadczenie skierowane do byłego prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Wałęsy, do ministra kultury i dziedzictwa narodowego Piotra Glińskiego oraz do prezesa Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu Jarosława Szarka

Dziś mija dwudziesta siódma rocznica podpisania układu o wycofaniu wojsk rosyjskich z Polski. Było to wielkie wydarzenie polityczne i militarne. Wojska te, powszechnie uznane za okupacyjne, przebywały w Polsce przez 51 lat w wyniku współpracy satelickich rządów komunistów i socjalistów polskich. Ich pobyt w Polsce i innych krajach Europy Środkowej i Wschodniej odcisnął piętno na kształcie Europy, dzieląc ją na dwa przeciwstawne bloki: demokratyczny i totalitarny. Wojska rosyjskie były krwawym żandarmem tego porządku, gasząc czołgami aspiracje społeczne i niepodległościowe na Węgrzech i w Czechosłowacji, a nawet w Afganistanie.

My, Polacy na co dzień odczuwaliśmy ich niekontrolowaną obecność, jak również groźby, choćby groźbę interwencji w roku 1956. W sposób szczególny odczuło to pokolenie „Solidarności”, którego aspiracje społeczne i narodowościowe tłumione były z zewnątrz i wewnątrz groźbą interwencji zbrojnej. Można również przyjąć, że pod parasolem armii Układu Warszawskiego wprowadzono w Polsce w 1981 r. stan wojenny. Należy zauważyć, iż to pokojowe rewolucje w krajach pobytu wojsk radzieckich, szczególnie w Polsce, wyprowadziły armię rosyjską z tych państw. W Polsce stało się to możliwe dzięki prezydentowi Lechowi Wałęsie, a wojska rosyjskie opuściły nasz kraj w sposób pokojowy i na drodze prawa.

Tą drogą składamy prezydentowi Lechowi Wałęsie i jego ówczesnym współpracownikom wyrazy najwyższego uznania i szacunku.

W najbliższych dniach będziemy obchodzić setną rocznicę odzyskania niepodległości. Czcimy to święto z uwagi na przełomowe i dramatyczne wydarzenia sprzed lat przywracające Polsce niepodległość. Niemniej my, którzy w tak powszechnej i zorganizowanej formie uczestniczyliśmy w odzyskaniu niepodległości w 1991 r., po zakończeniu okupacji radzieckiej, czujemy się zobowiązani przypominać o tym wydarzeniu sprzed 27 lat.

Uważamy za słuszne, aby to wydarzenie zostało upamiętnione stosownymi tablicami pamiątkowymi, w szczególności w miejscach pobytu wojsk rosyjskich.

Jan Rulewski
Sławomir Rybicki
Mieczysław Augustyn
Andrzej Kobiak
Barbara Zdrojewska
Aleksander Pocięj
Jadwiga Rotnicka
Piotr Florek

Jerzy Wcisła
Kazimierz Kleina
Piotr Zientarski
Marian Poślednik
Barbara Borys-Damięcka
Tomasz Grodzki
Piotr Wach
Ryszard Bonisławski